

[Nørlund.]

Organisering skal foregaa. Det, der imidlertid er nødvendigt, er, at man giver sig til at beskæftige sig med disse Problemer; man kan ikke vise dem fra sig længere. Det er i denne Aand, vi har stillet vort Forslag til Beslutning.

Det er ved en Afbrydelse her i Salen blevet nævnt, at den Ungdomskommission, som er nedsat under Arbejds- og Socialministeriet, ogsaa beskæftiger sig med Idrættens Problemer. Det er ikke ganske urigtigt, idet Ungdomskommissionens 4de Underkommissions 4de Underarbejdsgrupper ene Trediedel beskæftiger sig med Idrætten; derudover skal den samme Arbejdsgruppe beskæftige sig med Friluftsliv og Ferieliv. I den Arbejdsplan, som vedkommende Arbejdsgruppe har opsat, findes der med Hensyn til Idrætten dels, at man vil søge en Redegørelse for de faktiske Forhold, og det kan naturligvis hilses med Glæde, dels, at man stiller visse Spørgsmaal, som man ønsker besvaret: I hvilket Omfang der er Behov for en udvidet Støtte, om Idrætsanlæg skal tilknyttes Skolerne, kommunale kontra Foreningsanlæg og Spørgsmaalet om større Omlædningsanlæg. Det er naturligvis rigtigt, at disse Spørgsmaal er vigtige, og at det har Betydning at faa dem undersøgt, men jeg maa sige, at man ikke har paataget sig at arbejde med de allervæsentligste Spørgsmaal, de Spørgsmaal, som jeg har været inde paa i denne Forbindelse. Jeg vil heller ikke tro, at den nævnte Underarbejdsgruppe er i Stand til at gøre det med den nødvendige Kompetence, for af de 10 Mand, der findes i denne Arbejdsgruppe, er der 3, som man kan regne for Repræsentanter for Idrætten; de andre er enten Embedsmænd eller Folk, der maa siges at være Repræsentanter for Friluftslivet og Ferielivet. De 3 Mand, der kan være Tale om at tage som Idrætsrepræsentanter, er Oberst Sander fra Dansk Idrætsforbund, Gaardejer Trier Hansen fra De danske Gymnastikforeninger og det ærede Medlem af dette høje Ting Hr. Arnth Jensen fra De danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeninger. Men uden paa nogen Maade at ville bestride disse 3 Herrer's Indsigt i Idrættens Forhold, tror jeg alligevel, man maa gøre sig klart, at de ikke kan være noget fuldgyldigt Udtryk for Idrætsungdommen i Dag, og at de alene ikke vil være i Stand til at bringe en frugtbar Diskussion i Gang om alle de Spørgsmaal, som i Virkeligheden presser Idrætten i Dag.

Derfor er det, at vort Forslag til Beslutning gaar ud paa Nedsættelse af en anden Kommission. Vi har nævnt nogle af

de Spørgsmaal, som vi mener det er vigtigt at tage Stilling til, og vi har ogsaa fremsat nogle Bemærkninger om, hvilke Kredse vi kunde ønske deltog i Kommissionens Arbejde, samtidig med at vi nævner, at det vil have stor Betydning, at Rigsdagen, de politiske Partier selv, tvinges til at tage mere aktiv Stilling til hele dette meget betydningsfulde Spørgsmaal. Nu er det ikke saadan, at vi er forlibte i Kommissioner. Jeg er selv Medlem af Forfatningskommissionen, og jeg tør sige, at de Resultater, som man fra denne Kommission kan fremvise, ikke opflammer til stor Begejstring for at lægge et saa vigtigt Spørgsmaal som dette hen i en Kommission. Men det skal da ogsaa stadig siges fra vor Side, at vi paa ingen Maade har forestillet os en Kommission, der arbejder med lignende Hast som Forfatningskommissionen. Der skal være Tale om en virkelig arbejdende Kommission, som stiller disse Spørgsmaal paa Dagsordenen, og som i hvert Fald med sine første og foreløbige Resultater bør være klar, inden Finansministeren er klar med Tipstjensstenen, for ellers kan man jo forudsætte de værste Resultater af Anvendelsen af disse Midler.

Vi har med vort Forslag ønsket at sætte hele dette Spørgsmaal om Idrættens Stilling i det danske Samfund under Debat, saa man ikke paa ny kan afvise en dybtgaaende Indgriben og udelukkende nøjes med mindre Lapperier og ubetydelige Forhøjelser af Statstilskuddet. Det er nødvendigt, at dette Spørgsmaals Alvor virkelig gaar op for det høje Ting, saa man kan gribe ind til Gavn for den meget store Del af den danske Befolkning, som allerede interesserer sig for Idræt, og i øvrigt ogsaa til Gavn for den store Del af Befolkningen, som endnu ikke interesserer sig tilstrækkeligt for Idrætten og ikke nyder godt af den.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Vedtagelsen af vort Forslag til Beslutning, idet jeg haaber, at Rigsdagen ikke vil afvise at beskæftige sig med dette meget paatrængende Problem, og idet jeg tror, at det vil have meget stor Betydning for Rigsdagens Anseelse i vide Kredse, at man tager Spørgsmaalet op paa en ganske frisk Maade.

Indenrigsministeren (Kjær): Det kan vist siges, at dansk Idrætsvæsen stort set er samlet i tre Organisationer. For det første De danske Gymnastikforeninger, for det andet De danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeninger og for det tredje Dansk Idrætsforbund. Disse Sammenslutninger har